

MIKLYA ZSOLT

Vannak virágok legbelül

*Kosztolányi Dezső
Kányádi Sándor
Pintér Lajos
Tolnai Ottó
nyomán*

„Vannak virágok
– a jácintfajták –
akik a szerelem idején
különösen forrók.
Húvös tavasszal
épp ezért hozzájuk
menekülnek a rovarok
és szárnyukon
viszik be a hímport.”
Kosztolányi virágportréja
magáért beszél.
A szerelem hó-
foka a forró,
színe a pír,
hímpora
színes
tinta,
bibéje
fehér papír.

Világot épít, lapokat
termékenyít, ujjai alatt
többszöröződik a tér,
észrevétlenül elburjánzik,
mindent betölt,
álcája mögé bújik.
Megtévesztő a mozdulat,
ahogy a csésze után nyúl,
remegését csak a korty

forrósága palástolja,
ahogy végigfut pórusain,
megállapodik a bibén.
Papírérzékenységet
pollenintelligenciája
se múlja fölül.
Érintve gyúri
ujjbegy alá
a lapot,
alap-
talan
aggo-
dalmatok,
mindent kibír.

„vannak vidékek gyönyörű
tájak ahol a keserű
számban édessé ízesül
vannak vidékek legbelül
szavak sarjadnak rétjein”
pongyola pitypang pásztortáska
keserű bogáncs cickafarka
kutyatej csalán útifű
kamilla lóhere zsálya
vannak virágok legbelül
ahol a keserű is egy íz
ahol az édes is keserül
ahol sóska nő a kert végiben
s mikor a gyermek beleül
levéltengerbe lemerül
savanyú képet vág
amíg rágja
keresi
rágja
a szót
tele
a szája
belefér egy
marék papsajt

marékkal szórja a sót
öszemarékkal szór a böllér
ilyen szavak jutnak eszembe
rákerestem a guglin (google)
két találat mindössze
persze fonetikusán írtam
helyesen öszemarék
mi öszemaréknak mondtuk
mintha köze lenne az őszhöz
mintha nem állna neki jól az össze
a marék is őszül
ráncaim erezetén átüt az ősz
első találat a körömvirág-kenőcs
*két öszemarék körömfüvet
szárát virágját levelét összevágunk
jó minőségű disznózsírba tesszük
a felaprított körömvirágot
hagyjuk egy kicsit sercegni
megkeverjük és levesszük a tűzről
a házi vágásból való
friss szalonnából sütött zsírból
készült kenőcs a legjobb állagú
hatóanyaga elősegíti a hámosodást
és a sejtmegújulást
védi és nyugtatja a bőrt*
marékkal szórja a sót
kimarja a sok öszemarék
a marék is őszül
köröm
virág
kenőccsel
megújul szór
hatja újra

ősszel sóvirágot tettünk
vászonral bélelt ablakunkba
száraz sóvirágot a szobában
ami nappali ebédlő
dolgozó is volt egyben
kinn szedtük a Berettyó mellett
a bolygatatlan ecsegi sziken

violaszínű bugáit megőrizte
és könnyű lett mint a szalma
kicsiny huzat is belékapott
megforgatta a cserépedényben
színét nem veszítette el
száraz szélforgóként sem
lobot vetett a száraz füzér
de az edény
leszédült egyszer
csipetnyi sóvirág
szirmok
viola
szemcsék
barna mázas
cserépdarabkák közt

cserepes földön
héjakútmácsonya
levélkútjában
kortynyi ital
kinek is tartogatja
nyárhegyre tűzve
minden madár
száraz vihar jön
szomjas villámaival
torkaszakadtan
halogatja az esőt
mácsonyatündér
nyárhegy túskevirága
kócolj
hajamba
karcolj
torkomba
egy kortynyi esélyt

tövisre akasztva
tizenegy ingváll
az utolsót
utolsó csalánujját
szálazná
körömszakadtan

csalánból mindene
aki hozzáér
visszkapja kezét
tíz deli ifjú lép tova
szárnyfedten
a tizenegyedik
válla hattyú
tollait váltaná
csalánra
váltja
szóra
tolla
mesét mond

mintha mesében
hallottam meg a szót
gyerekek mondták
baricska
gyűlt a baricska az ecsegi sziken
tündérköntösnek koronának
nem gondoltam bele a jelentésébe
elfogadtam mint egy becézést
szebb neve nem is lehetne
mi bogáncsnak mondtuk
(bog, bogács, bogocska)
ragadt a ruhába de mi egymásba
ragasztottuk a sok kicsi csomót
vonattal mentünk a Szeljak-tanyára
nagyapám szörppel várt
nagyanyám derelyével
át kellett szállni Kiszszénáson
várni egy órát
azalatt bútor készült bogáncsból
majd pezsgett a szörp fogyott a derelye
de én már szaladtam volna ki a gyepre
futkosni a birkákkal
bégetve
beszélgetni
bari
barika
hogyan is nem jutott azonnal eszembe

tele volt a birkák gyapja bogánccsal
de a bárányoké még nem
a barik az anyjuk oldalához ragadtak
akár a bogáncs
akár a baricska

bodzafa lánya
bodzapapucsban táncol
csattog a bodzapuska
fiútól és a láztól
lázás a bodza
tányért nyit
fehér tányért
bodzapapucsban szalad
a hozományért
hozom már
hozom
azóta
egyre
hozza
bodzapapucsban
a bodzapuska

Varrd össze

kis kapustaktika – Pintér Lajossal

árnyékre vetődsz
nem először és nem utoljára
a fényviszonyokon múlik
az egész
hol keletkezik árnyék
hol válik el jeltől
a jelenés
mi van előbb
árny vagy a labda
s lehetsz-e annyira
merész

hogy a lábhoz
ragaszkodsz

reflextelenül
jobban észlelsz
minden mozdulatot
megtanulod megelőzni
a támadó lábat
miccenéséről
felismered a cselt
s ha mégis betalál
köténnyel ráadásul
legalább nem vagy
szégyentelen

mi volna jobb
ha vállukra emelve
futnának veled
tiszteletkört a társak
vagy válluk mögött
találnál vissza
nincs semmi baj
rég magadhoz
e kérdésen tűnődve
a vállakon merengsz
új magad körül
nem ismered (f/el)
az amerikai foci
szabályait

újra a régi
köténnyel
hordod
a körtét
almát
körtebegyűjtő
lettél látod
jófiu
újra
klottgatya
vásik rajtad

zöldül vissza
a fára
egykapuzik
tovaálló
cimborá nélkül
a lábada
két ág közt
telihold
megcsúfol
a kötény

ragad a labda
körtelé csurog
körtét majszolsz
piros körtét
a legpirosabbat
ragad a labda
de nem a körtelétől
hanem a pirostól
piros tenyérral
fogod meg
belekóstolsz
körteíze van
minden meccsnek
minden taccsnak
csak a lehorzsolt
tenyérrnek sós
csak a horzsolt
bőrnek van
sós körteíze

varasodik
tenyered térded
mindened összevarrva
pedig nem volnál varga
főleg nem hálóvarga
varrd össze a hálót
sziszegte a csatár
füled mellett lótte
vállad felett a labdát
ott volt egyedül hely

te meg benne ragadtál
a lében
varasodsz
varrogatod a hálót

varrd össze jeleid
az árnyékvetővel
vetődj vissza
térben időben
térdelj le vetődéseid elé
ha megvetemedtek is
térdeid
csak térdelj
kotorj tovább
a lábak között

